

**Szerkesztőség:**

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Bérmertelen leveleket csak ismert kézről fogadjunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

**Kiadóhivatal:**

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

**Hirdetések díjazás szerinti.**

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap után, szám 3 kr.

# ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

**Előfizetési árak:**

Helyben házhoz borszá.

|             |        |
|-------------|--------|
| Egész évre  | 12 fr. |
| Fél évre    | 6 fr.  |
| Negyed évre | 3 fr.  |
| Egy hónapra | 1 fr.  |

**Vidékre postán küldve:**

|             |              |
|-------------|--------------|
| Egész évre  | 14 fr. — kr. |
| Fél évre    | 7 fr. — kr.  |
| Negyed évre | 3 fr. 50 kr. |
| Egy hónapra | 1 fr. 30 kr. |

Hirdetések helyben fizetendők.

**Felhívás előfizetésre.**

Lapunk a hetedik évnegyedbe lép s maholnap régi ismerősök leszünk Arad városában, s Arad- és Csánád-megyéékben, melyeket testvéri kapocs fűz egybe. E törvényhatóságok közönsége folyvást fokozódó mértékben partolja lapunkat, s mi e pártolásra töltünk telhetőleg érdemessé igyekeznünk magunkat tenni. Most, a választások lezajlása után épp oly szükség van lapunk fenntartására, mint volt másfél évvel ezelőtt megindítására.

Tanuságunk a lefolyt másfél év, hogy mindig a tisztesség hangján irunk, s ezután sem fogjuk átlépni azokat a határokat, melyeket a mások meggyőződésének tisztelete elénk szab, de különben is szükség nélkül nem fogunk politizálni. Fő törekvésünk az lesz, hogy minél hűbben képviseljük városunk és a két testvér-megye érdekeit, s hogy lapunk minden közlésében megbízható és minden rovatában érdekes legyen.

Czikkiróink és levelezőink száma folyvást gyarapodik. Az imént lefolyt választási mozgalmak alatt is el voltunk látva minden oldalról tudósításokkal, s felkértük levelezőinket, hogy ezentúl minél gyakrabban értesítsenek vidékük társadalmi és gazdaság életéről.

Tárcza-rovatunk élénkítésére kiváló gondot fordítottunk és fogunk fordítani. A regényen kívül minden számban közlünk részben komolyabb irányu, részben csevegő és elbeszélő tárcza-cikkeket.

A politika nem vévén ezentúl annyira igénybe lapunk terét, közgazdasági rovatunkat is bővebb fogjuk tenni, a minthogy ez iránt közönségünk köréből is óhajtatás nyilvánult.

Kérjük t. előfizetőinket és barát-

**Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója.**

(Juniushó 25.)

**Három áldozat.**

— Az „Aradi Közlöny” redaktőri tározója —

Midőn a napokban egy ócska könyvesláda porlepte tartalma között böngésztem, egy régi újságarab akadt kezembe. melynek újdonsági rovatában a következő sorokat olvastam:

„P. város közönségét nagy izgatottsággal tartja egy rendkívüli esemény. Egy közkeletűségben álló színeszűn ugyanis előadások közben szíven szúrta magát. Rettenetes tettének oka ismeretlen. Annyit azonban tudnak, hogy a művésznőnek egy fiatal katonatisztrel volt szerelmi viszonya, kit ugyan azon napon...”

A többi a legnagyobb sajnálattal, hiányzott; áldozatul esvén egy éhhalálal küzdő éger kíméletlen fogainak.

Kétszer-háromszor elolvastam e néhány sort s növekvő kíváncsisággal hol felvettem, hol lettemek az újság darabot, hol tudván még csak elképzelni sem, mi történhetett azzal a szerencsétlen katonatiszttel; hogy egy nő, mi több színeszűn öngyilkosságot követett el miatta. Soká gondolkodtam, furcsábbnál furcsább történetek valószínűtlen szövődéseket váltottak fel egymást túlzott képzeletben, de egyikük sem illett a fennebb említett sorokhoz, úgy hogy azoknak folytatását képezhették volna. — Eh! de mit is érdekel engem az a színeszűn, meg az a katona tiszt? — Boszorkodva dobtam vissza a ládába az újság darabot, be csaptam annak fedelét s elővettem Voltaire „Poésie philosophique” című művének egy régi kiadását, melyet szintén e ládában találtam s elkezdtem azt olvasni. El is olvastam belőle három vagy négy oldalt és csak akkor vettem észre, hogy egy árva szót sem értettem az egészből. El kezdtem tehát elől s már az első szónál meg kellett állnom; minden francia tudományom cserben hagyott, nem tudtam mit is jelent az az átkozott szó „déplo- rable”. Nézetem utána a többi s azokat sem. No ez már csakugyan bosszantó! — Elővettem a nagy szótárt, akkor meg egyet- len egyet sem találtam meg az ösmeretlen szavak közül, mivel szórakozottságomban helyetők, hol katonatisztet, hol színesz-

tainkat, hogy lapunkat minél szélesebb körben terjeszteni és ajánlani sziveskedjenek.

Arad, 1887. juniushóban.

**Az „Aradi Közlöny”**

szerkesztősége és kiadóhivatala.

**A nemzet kijózanodása.**

Budapest, június 23.

Miről írunk? Dicsekedünk? Diadalmi tort ülünk a porba sujtott ellenfél felett? Ne elégejük meg a vereség fájdalmát, az elkeseredés jaj szavát, mely rágalmazásokban, szitkozódásokban nyilvánul, mint ahogy a porból felkapaszkodott gyermek szokott tenni, hogy míg egyik öklével keseredett arcán a könyveket mázolja szét, sirva káromkodik, s megtepert szót fejének ég felé meredező, zilált hajjúsokait rázza, másik öklével azt fenyegeti, aki őt a földhöz verte.

Igy áll előttünk a feltápaszkodott ellenzék, porosan, boglyosan, félnadrág-tartóval, míg a másikat a földön húzza, mert le szakadt a gomb a nagy dülekedésben. Ököllé mázolt arcán siránkozva viszi hazafelé, hogy „meg mondja a papának” a mi vele történt, s vissza kiáltson a győztesnek: „Hiszen megállj! Gyere felénk!”

Szegény ellenzék! Annak panaszkodik, aki meghagyta őt verni: az édes kedves pártjának. Hogy legalább vigasztalják egymást, és még mindig annak a nemzeti nagy többségnek örüljenek, mely őket, nem tudom, hogy már hányadikszori bukattja meg. De amely nemzeti többség, mikor igazán velük érzett és meg volt riasztva Boszniával, egy hajszál híjja, hogy a kátyuban nem hagyta a kormánysekkért. Tizenhat szónyi többség cipelte ki nagy nehezen. Verhovay Gyula osztogatta akkor a mandátumot. Erte lelkesedett az ország, meg Herman Ottó, akit be ültetett Szegedre. Ma már nem kell Hermannak, Herman nem kell Szegednek és az ország Tisza Kálmánért lelkesül.

Igy változnak a vélemények. A mai

nőt kerestem. Ez már aztán annyira dühbe hozott, hogy földhöz vágtam a nagy szótárt is, meg a „Poésie philosophique”-et is és mivel az idő éjféli felé járt, lefeküdtem.

E közben azonban szüntelen ama színeszűnnek rejtélyes tragoediája motoszkált fejemben s hozzájárult még a „Poésie philosophique”-is, melynek ösmeretlen szavai most egyenként kezdtek eszembe jutni s oly irtóztató chaos keletkezett agyamban, hogy szinte lázba estem tőle.

Órák egyet ütött, mikorra nagy nehezen elszenderedtem. Amint leluantam szememeit, azonnal elkezdtem álmomdi különös dolgokat és álmomdat mindaddig, míg a felig nyitva felejtett ablak táblákon keresztül betolakodó napsugarak el nem üttek tarkámból tarkább álomképeimet. S ki szabadtul már meg felebredez álmat, az őt álomban oldozó, vad bikától? mert csak annak lehet fogalma arról, mint örültem én, midőn felebredezem után végig gondoltam álmodtam.

Rögtön, a mint felöltöztem, siettem felkeresni egy barátomat, aki nagy álommagyarázó s nagy pártolója a lotterianak; hogy álomat neki elbeszéljem. Ő fontoskodó arccal hallgatta végig beszédemet, nagy érdeklődéssel kérdőszózkodva a legapróbb részletek után.

Azután elővett egy nagy álmos könyvet, mely mint ezime is mutatta, olyanok számára volt írva, kik mindenáron ternet akarnak csinálni; abból kibetűzött három számot, kölcsön kért tőlem öt forintot, ígérve, hogy ha a három szám kihuzatik, nem csak hogy megadja azt, hanem kért, hogy fogadjam el majd tőle a nyeregem egy harmadrészt is, mint tiszteletdíjat a szerencsés álomért. — Szegény öt forintom! neked ugyan befellegzett! — gondoltam magamban, miattál ő verén botlaj és kalapiját kért, hogy maradj ott és foglalkozz addig valamivel, p. o. olvasgassak az álmos könyvből míg ő visszatér; mert e három számot mulhadniul, meg most be kell tenni, nehogy a már kezében levő szerencse östökét ki hagyja siklani körmei közül. En azonban, a helyett, hogy az álmoskönyvet olvastam volna, iróasztalhoz ültem, hogy e nem mindennapi álmat másoknak is elbeszéljem.

Szép holdvilágos táli este van. A falragaszok „Othello”-nak előadását hirdetik. A

világ Tisza Kálmánt tartja nagyobb- nak és azt hiszem kevésbé csalódik, mint mikor Verhovay mellett akart forradalmat csinálni. Pedig a kormány kormány volt akkor is és emlékeztünk még rá, hogy választások alatt nem tette össze a kezét, s retentől erőlködésünk dacára, az a kerület, mely ma ezernyi szavazattöbbséget adott Visi Imrének, megbuktatta Jókai Mórt. Mert jött a hír Debreczenből, hogy ott meg Tisza Kálmán bukkott meg.

Hát bokrosabb is volt már ez az ország, mint a milyen most, és csakugyan kasparkodnia kellett lovasának, hogy megmaradhasson a hátán. Lesz is még az ugy máskor is, de csak izgatott állapotában, bár meg vagyunk róla győződve, hogy az ellenzék azt fogja tartani normálisnak. Amde olyankor egymás után hányja le magáról a girondiakat, a hegyieket, a jacobinusokat, a nadrágtalanokat és az abszolutizmus nyerge alatt fujja ki magát. Hát lehet olyan idő, hogy megbuktatja Tiszát, de utána bukik Apponyi is, Ugron is, talán még Istóczy is, és a nemzet valahol az orosz karjai közt akad meg! Isten óvjon meg bennünket az olyan lelkesült állapottól.

Értjük: mi az ellenzék elkeseredését, ha bár csehül van is, sőt tudjuk méltányolni, mert senki se szívesen tartja oda hátát az ellenfélnek, hogy arról hirdesse diadalát, de csillapítsa fájdalmát az ellenzék azzal a vigasztalással, hogy így van jobban! Es ismerje el a magyar nemzetnek az ő józan és normális állapotában nagy bölcsességét! Mert ha be volt is rugva egyik másik választó, ha bár azt mondhatjuk is a bennünket korhelyeknek tituláló ellenzéknek, hogy „szelberáni”, — annyi igaz, hogy az értelmiség józan volt itt is ott is. Rá lehet mondani a nagy többségre, hogy érdekelt vezetett, de ez csak dicséretre válik; mert ha „érdek vezetett”: akkor meggyőződése szerint cselekedett.

Csak bolond ember szokott maga ellen szavazni. Es miután Tisza Kál-

si rva-mulatni vágyó közönség lassan-lassan egészen megöltö a nagy színház nézőterét. Most lép be egy fiatal szöke katonatiszt s nagy otthonossággal foglalja el helyét az első sorban; míg a mellette haladó öszes, kissé kancsal úriembernek a jegyzőszó mutató helyet, közvetlenül a katonatiszt mellett. Utána egy terjedelmes asszonyosság típe, arcaán boldog mosolygással, mivel sikerült neki nagykedve alatt észrevétlenül becsapószni otthon maradni nem akaró kedvencze ölebeskejét. Orvatosan megnézi az elő helyek szám tábláskait s nagy nehezen befészkelte magát a meglehetősen szűk támlányok közé, közvetlenül a tiszt háta mögött. — Nemsokára jött ad az orchester karnagya s a zene első accordjait egy szünni nem akaró, éles kutyavonítás diaphonikus hangja harsogja tul, nyomban követve a közönség egyetvő hahatája által: — illő bevezetésül Shakespeare tragédiájához.

Csakhamar ott terem a szerencsétlen asszony előtt egy rendőrs hivatalos hangon szólítja fel, a nézőternek kutyástól való elhagyására, miután a háladástan állatot elhallgatásra bírni sem kísérel, sem utlegokkal nem sikerült.

A szegény anyóka előbb még derült arca, e kegyetlen kíváncságra ugyancsak elkomolyodott s könyörgőve kérte a rendőrt, hogy ha már kutyáját haza is kell vinnie, legalább ő visszatérhessen; — mit az aztán nagy kegyelmesen meg is engedett neki.

A szegény anyóka tehát nagy készülődés után eltávozott s eltávozása után csakhamar meg kezdődött az előadás. — Mindenik színesz ugyancsak kitért magáért, hogy még egy levéllel gazdagíthassa a „brutt órást” báborkosoruját, csupán a „D e s d e m o n a” szerepét személyesül primadonna mű föltűnően zavart. Akadovra beszélt, sőt imitt-amott néhány szót is kihagyott, a közönség általános csodálkozásra.

Az első felvonás végeztével hosszú szünet következett, melynek a közönség titlmetlenségének dobogással és tapsolással való nyilvánítása is, alig tudott véget vetni. Végre felhúzódott a nagy függöny s a rendező jelenté, hogy az előadást a primadonna hirtelen rosszullete miatt folytatni lehetetlen. A közönség bosszankodva fogadta kíváncsiságának illetlen való kielégítését s zúgolódva iparkodott elhagyni a nézőteret. A szöke katonatiszt is izgatottan ugrott fel helyéről, keresz-

manra Magyarországnak több mint két harmada szavazott „önérdekből”, merem állítani, hogy ennek a két harmadnak az önérdeke éppen kétszer annyit numerál, mint az egy harmadé, mely deito önérdekből szavazott, csak az a szerencsétlenség, hogy érdekelt nem volt képes felismerni. Ergo, ha kettőnk közül be volt rugva valamelyik, hát ez a diésőség a tisztelt ellenzékét illeti meg.

Bizony nagy korszaka ez a nemzeti józanodásnak! És ha így tart még egy évtizedig, ha meg bírja állni a nemzet, hnoy még egy évtizedig be nem rug, avagy be nem rugatják, akkor csakugyan: „nem volt, hanem lesz.”

G. B.

Arad, jun. 24.

Az „Arad és Vidéke” mai száma a „Végső a választásokról” című cikkre válaszul bizonyítékokat, illetve neveket kíván a cikk írójától.

Erre feleltünk a következő: a kérdéses cikkben nem az „Arad és Vidéke”, hanem dr. Múlek Lajos ügyvéd urhoz szólunk a fenforgó adatokról, s nem amazt, hanem ezt kínálunk meg az adatokkal, esetleg nevekekkel.

Mi nem korholás vagy rosszallas képen soroltuk elő mindezt, hanem azért, hogy ily képen a valódi tényállást constataljuk és különben is sokkal kíméletesebbek vagyunk, sokkal inkább ohajjuk a fennálló köznyugalom fenntartását, semhogy a rendelkezésünkre álló közlelbi adatok és nevek közzététele által egyes polgártársainknak jobbra igazolt eljárását szükség nélkül közszemlére bocsássuk.

De igris kijelentjük, hogy a meennyiben akár csak dr. Múlek Lajos ügyvéd ur, akár egy a függetlenségi pártot képviselő dr. Múlek Lajos, Arka Kálmán és Heeger Ernő ügyvéd urakból álló bizottság is a kérdéses adatokkal közlelőből megismerkedni óhajtanának, azok kívánságukra pártunk alelnöke dr. Tönnör Pál ügyvéd ur által irodájában folyó hó 28-ig rendelkezésükre fogunk bocsátítani.

A „Végső a választásokról” című cikk szerzője.

től törte magát a sokaságon s rövid idő múlva az utczán termett, itt azonban a terjedelmes asszonyosság állt előbe siránkozó hangon kérdőszózkodva, hogy vége van-e már az előadásnak. A katonatiszt rövid felelete nem látszott kielégíteni, mivel még néhány szót intézett a sietve távozó után, de választ nem kapva, kénytelen volt máshoz fordulni s a nyert felvilágosítás után bosszankodva haza távozni, megnevező, hogy mit is csinál oda- haza a szegény kis kutyus?

A katonatiszt egy sötét folyosón végig botorkálva egy ajtó kilincsére tévé kezét s kisvártatva benyitott. Ott ült hanyagul hátravetve magát hintaszékében a színház gyönyörű primadonnája, a bájos Ida. Szép szöke haja gazdag fűrtökben omlott alá hófehér vállaira, a sötét pillák keretéből kitekintő nagy kék szemei ábrándozni látszottak.

Eszre sem vette a belépőt, míg az előbe térdelve egy forró csokot nem nyomott a szék támláján nyugvó kis kézre. Arra azután felrezzent.

A katonatiszt kérdőleg hámult be a nagy kék szemekbe. Ida megértette a kérdést s gyöngő, de csengő hangon mondá. „Ne félts! bajom nem veszedelmes, egy kis lelkirázkódás okozta az egészt. — Ugyebár nem értesz? Mindent el fogok neked beszélni, de ígérd meg nekem . . . hogy el fogsz hagyni engemet . . . örökre . . . nekünk nem szabad többé szerelnünk egymást . . .”

Egy hosszú sohaj követé a rövid beszédet s aztán csend lett ismét. A tiszt még nagyobb bámolt e nem várt szavakra.

— Ne vádolgat hütlenséggel! folytatá ismét a leány, mielőtt meg nem hallgattál. Lásd én egy szegény árva vagyok, akkor vesztettem el anyámat, midőn legnagyobb szükségem lett volna védelmére és oktató tanácsaira. Szegény jó atyám, hogy feledtesse velem s önmagával e nagy veszteséget, mindent elkövetett; elvitt a színházba, bálakba, estélyeket adott, nem gondolva meg, mily rengeteg költséggel jár mindez. Ezalatt sok jó barátja akadt, természetesen olyanok, mint a minők a mostani világban oly nagy számmal vannak. Így tartott ez majd másfél évig, midőn egy reggelen atyám kissé izgatottan jött elem s rövid távozás után tudtomra adta, hogy megkérték kezemet. Nekem semmi kedvem sem lévén a férjhez menetelhez, határozottan kijelenttem, hogy bárki legyen is az a kérő, ajánlatát el nem fogadom. Atyám

Az „Arad és Vidéke” tegnapi számában az „Aradi Közlöny” tulajdonjogával is bibelődik, a mihez egyáltalán semmi köze. A mit e tekintetben ír, az utolsó szöveg a lávaló h a z u s á g, mert az „Aradi Közlöny” tulajdonjogát sem tegnap, sem azelőtt nem kiálta senki. Sokkal szolidabb kezekben van ez a tulajdonjog, hogy sem bármikor is a piacra kerülne.

Még egy hazugság rectificálása. Kovácsbázi levelezőnk azon állításával szemben, hogy a jószágigazgatóság telepe seket nem perelt be és ellenük végrehatást nem kért, — az „Arad és Vidéke” 141. számában az aradi járásbírósnál előforduló beadványi számokra hivatkozik. Alapos információ után constataljuk, hogy ezen beadványi számok nem vonatkoznak telepekre, hanem részben hátralekban lévő kincstári bérlekre, részben pedig olyan bírtokvászárookra, a kik a tíz évre felosztott vételárból három-négy félévi részlettel vannak hátralekban, a kik azonban nem telepek. Levelezőnk tehát nem beszélt a levágóba, midőn azt állította, hogy telepekkel perelve nincsenek. Az „Arad és Vidéke” többi megjegyzése gyarló és sammit mondó kapdozás, a mire nem érdemes replikázni.

**A kormány többsége és a monarchia tekintélye.**

Budapest, jun. 23.

A győzelem, melyet Tisza Kálmán a most folyó öt évre szóló választásoknál aratott, tartós jelentőséggel bír az egységes magyar állam megszilárdulására és erősülésére s ezzel tekintélyére és hatalmi állására és az osztrák-magyar monarchiának, mely Németországgal kötött szövetsége folytán az európai béke megvédésének és fenntartásának leglényegesebb tényezőjévé lett.

Mig Ausztriában, a monarchia másik államában, az állami egység eszméje és politikai valósága a szláv federalizmus által felülről napról-napra mind inkább desorganizáltak és azt osztrák állami épület a faji particularizmus anarchisticus elkorcsosodása által alulról a csőcselék legaljasabb szenvedélyének dynamitájával aláaknáztatik: addig Tisza Kálmán

szomoruan távozott, annélkül azonban, hogy ellenvetést is tett volna s egy hónapig nem is szökött többé felőle soha. E hónap alatt azonban sok minden megváltozott. Ritkábban jártunk színházba és bálakba a házi mulatságok is gyérülni kezdtek, míg végre teljesen elmaradtak. Atyám viseletén bizonyos szokatlan lehangoltságot vettem észre, mely napról-napra nagyobb méreket kezdett ölteni. Mindennapos vendégei s régi jóbarátjai egyenként elmaradtak a háztól, csupán egy jött el mindennap, úgy mint azelőtt, végtére megkérte kezemet; már másodsor, mivel az első kerő is ő vala.

E hónap alatt azonban egy fiatal festővel is megismerkedtem, kinek szelíd, ábrándos természeté csakhamar felkeltő iránta rokonszemet majd később tiszta igaz szerelmemet. Ő gyakrabban kezdett hozzánk eljárogatni; csakhamar megértettük egymást és erős fogadtat tettünk, hogy egymással leszünk vagy senkié. E fogadtatom akadályozott tehát abban, hogy az előbb említett kőrőnek nem nyujthattam kezemet.

Visszaemlékő válaszom nagyon zokon esett szegény atyámnak s midőn látta, hogy rábeszélő szavai is eredménytelenül maradtak, szomoruan hagyott magamra. Másnap aztán dult arccal jött elem, megfogta kezemet reszkető kezeivel észonyu lelki harcra könyveket facsart szeméből. Szinte megijedtem tőle, midőn reá tekintettem. Egy darabig némán nézett reám s aztán fájdalomtól vouaglio hangon mondá: „Kedves egyetlen gyermekem! a tegnapi ügyben jöttem ismét hozzád. — Ne ijedj meg, nem akarok sem kényszeríteni, sem rábeszélni e há asszagra, — reád bízom az egészt. Az az ember, a ki már harmadszor kérte meg kezedet, egy alváló gazember; ki felhasználta oklatan pazarlósonat — összezscedte váltoimat — s most kényszeríteni akar, hogy nejevé tegyelek. Tonkretevéssel, bezaratással fenyeget, ha elonszegülünk kíváncságnak. Tudom, hogy te mást szeretsz! s nem is azért jöttem én, hogy utjába álljak szerelmednek; tudom, hogy az a szegény fiatal festő jobban is megérdemli a te szerelmedet, mint emez. — Oh kedves leányom! — én nem szeretném! én nem akarom, hogy te neje légy annak az embernek, hiszen tudom én azt, hogy . . . Oh milyen szerencsétlen ember is vagyok én!

— En hozzá megyek ahhoz az emberhez! — mondám rövid gondolkodás után; mond

az egységes és megoszthatlan magyar államnak a valódi alkotmányos szabadság jogalapján mint elrombolhatatlan ércsziklán megerősítette és érinthetlenné tette a magyar állam egységét, mert éppen Tisza Kálmánnak czélutadatos és minden népszerűség-hajhászától ment politikai működése tette az egységes magyar állam eszméjét a parlamentben s az ország minden intézményében kézzel fogható és megvédelmezhető valósággá, valamint élő igazsággá az ország minden polgárának szívében és politikai öntudatában. Az államférfiakra is illeik a régi, de el nem avult mondás: „Gyümölcsöikről ismerjétek meg őket!”

Midőn tizenkét évvel ezelőtt Tisza miniszterelnök lett, a magyar államterület egy részén, Horvátországban, a szervezett gyűlölet uralkodott Magyarországgal szemben, melynek indoka szabadságellenes rendszabályok rendszerében volt s mely a képmutató kétszínűsködés által ápolgatott, mely 1875-ig és még ezután is éveken át a horvát közvéleményt Magyarországgal szemben izgatva s folytonosan zavarban tartotta csak azért, hogy Horvátország népességéből a pánszláv mérge és az Ausztriából származó szláv federalizmus befogadására való képességet ki ne haljon. Tisza Kálmánnak erélyes és a körülményekhez és viszonyokhoz illő politikai működése erkölcsileg meghódította a magyar államterület ezen részét minden kényszer nélkül, csupán az alkotmányos szabadság eszközeivel.

A horvát tartománygyűlésen ma egy hozzáférhetlen erős többség uralkodik, mely nyíltan és minden utógondolat nélkül a Magyar- és Horvátország közötti testvéri szeretet politikáját követve Szent-István koronájának oszthatatlanságát és a magyar állam érintetlen egységét védelmezi.

Tisza 105 szavazati többséggel rendelkezik a parlamentben úgy, hogy minden egyes szavazat független a horvát képviselőktől.

**Szél Ákos**, a nagylaki kerület országgyűlési képviselője — mint lapunknak írják, — Makón is naponta ünnepélyes ovációkkal találkozik; így június 22-én a makói tanári és tanítói testület, 23-án pedig a makóvárosi iskolai testület teljes számban, úgyis mint ezen iskolák elnökénél tisztelegtek, kifejezést adván örömlüknek országgyűlési képviselővé lett megválasztása felett és azon nagy reményüknek melyet Csanád megye és Makó város közművelődési ügyének előbbrevitelében táplálnak. Az ünnepelt meghatva köszöntö meg a megtisztelő figyelmet.

meg neki atyám, hogy hozzá megyek! Szavaimat atyám zokogása szakította felbő. — Oh kedves leányom — mondá ő — én nem értem ne téved, én nem kívánok tévedt el az áldozatot. Oh én látom, tudom, hogy te nagyon boldogtalan vagy. Én nem akarom, hogy értim szorjodj, én nem akarom földelni éltedet.

Hasztalan iparkodtam megnyugtanni, hogy nem ő érte, nem csupán ő megmenekült tőlem; miut egy örüllt hagyta el szobámat. Kis idő múlva, egy tompa dördülés reszketését meg a levegőt s riasztott fel merengőseimből. Magamon kívül futottam be a hármadik szobába, eszméletlenül rogytam atyám bolttestére, kit örülltő tett a nagy lelki fájdalom s szíven lőtte magát.

Ida egész testében remegett s szép kék szeméből a tiszt kezére peregetek le könnyei. Kis szünet után ismét folytatta: — Hogy aztán mi történt, nem tudom; — mert midőn őt nap múlva ismét magamhoz tértem, szobámban ágyban találtam magamat. Szegény atyám már el volt temetve.

Néhány nap múlva egy távoli nagy néni gondos ápolása következtében, felgyógyult betegesgemől. Az alatt az idő alatt azonban senkit sem bocsátottak be hozzám, s én szintelen azon gondolkodtam, el fog-e majd jönni az a kérő, el fog-e jönni a fiatal festő?

Eljött mind a kettő! de az előbbi hamarabb. Féltem a látogatástól, de mégis bebo-csátottam; meg akartam tudni, hogy vajon igazán szeret-e?

Amint belépett, ajkából emelte reszkető kezemet s aztán így szólt: — Lásd, kedves kisasszony, én egy szegény árva leány. Szépsége nem tegye elbizakodottá, folytatá; a szépség nagyon mulandó kincs s a mai világban már kevésbé is becsülik a vagyonosok szépeket, s ön annál kevésbé számíthat szerencsésére, mivel compromittált leány.

De hát mit akar ön uram? — szakítottam félbe türelmetlenül. — Én segítni akarok az ön helyzetén, az ön nyomorán.

— S mit gondolok, mit akart? — Kedvesé akart tenni a nyomorult!

A katonatiszt mintegy önkénytelenül kardjához kapott.

— S mit tettél vele? — kérde felugorva a leány elöl.

— Ki utasítottam! de nem akart távozni, — hogy gondoljam — meg magam.

— Azt az ég szabadiót; belépett

**Magyarország és Victória angol királynő jubileuma.** Mint a „Correspondance de Pesti” írja, az egész magyar sajtó a fővárosban úgy, mint a vidéken, különösen a legzárkózottabb és legzárkózottabb körökben, a királynő születésnapját, valamint a hatalmas angol népet, mely Magyarországot iránt mindig barátságos érzelmeivel viseltetett s a szabadság és haladás követendő példányképeül szolgált.

**A választásokhoz.** Csabán, a hol — épen úgy, mint egész Békés megyében, — a főispán már régen elölészitette a talajt az ellenzék számára, a kormánypart vesztesége nem volt váratlan. Így kapott Zsilinszky csupán 246 szavazatot.

A 413 választó kerület közül eddig 410 kerületben ejtették meg a választás. Az eredmény mind a 410 kerületből ismeretes. A pótválasztásokon kívül mindössze 3 kerület nem választott még: Hajdu-Boszörmény (1 kerület), és Marosvásárhely (2 kerület). Az előbbi kerületben holnap, az utóbbi két kerületben vasárnap ejtették meg a választásokat.

Az eddig ismert választások a következőképen nyújtják: Van szabadelvűpárti 257, mérsékelt ellenzéki 41, függetlenség párti 76, pártokivüli, 9, nemzetiségi 9, antisemita 11.

Pótválasztás lesz 6 kerületben, (Budapest, Ferencváros, Kelekmét alsó és felső kerület, Ó-Becse, Téth és Vecsercz); új választás lesz 1 kerületben (Verbó).

**A „Times” Tisza Kálmánról.** A „Times” egyik utóbbi számában hosszabb budapesti táviratot közöl, mely a választásokról szól. A tudósító egyuttal elmondja, hogy Tisza miniszterelnököt megintertewolta. Táviratának e része így hangzik: A miniszterelnök igen meglegedettnek látszott a választások eredményével, mely további öt évre korlátlanul biztosítja számára a hatalmat. Tisza családára méltó ember, ki ez idő szerint még nagyobb hatalmat tart kezéi között, mint annak előtte. Az uralkodó után ő a legbármibb férfi a monarchiában. Egy miniszter, a ki, miután 12 év óta áll az ügyek élén egy szabad országban, ily többségre támaszkodhatik az általános választásoknál, mindenesetre nagyszerű politikus. Ellenfelei bírálták kormányzatának egyes tetteit, de teljesen képtelenek annak bebizonyítására, hogy Tisza nem a legjobb államférfia országának. Az ellenzékiek közül valóban egyet sem lehet vele összehasonlítani. Jellemzőek rendkívüli szilárdsága párosul csaknem eszathatatlannal intuitíval, hogy növelje úgy saját egyénit, mint országának hatalmát. Kitűnő gyakorlati politikus; sem magát, sem pedig Magyarországot hibákra ragadtatni nem engedi s ha a körülmények oly feladatokat készítenek, melyek erejét felülmúlják, úgy csak addig fontolgatja azokat, míg meg nem bizonyosodik, vajon kielégítően keresztülvihetők-e azok. Családát tapintalt bir, mindazon kérdések elhárítása iránt, melyek pártját megoszthatnák és egyenlenséget szíthathának. Köszölte velem, hogy a jövő országgyűlés pénzügyi és igazságügyi reformokkal fog foglalkozni. A magánéleti coed egyszerű és a bűnrádi eljárás rendszere is módosítást igényel. A pénzügyekre nézve elismerte, hogy azok súlyos bajt képeznek, de a baj nem oly nagy, mint azt az ellenzék állítja. A miniszterelnök egyuttal megjegyezte, hogy egy fegyvergyárnak felállítását Magyarországon nem oly közeli, mint az néhány héttel ezelőtt látszott.

az a fiatal festő s eltávolította a szemtelen embert. Szegény fia életével lakolt érte, mivel másnap párbajban keresztül lőtte szívét. Már a másodikok ölte meg, akit szerettem! Később párbajozás vétsége miatt nyolcz havi börtönrre ítélték.

Ezalatt én egy szinzigazgató ösmerősöm szívessége következtében színésznő lettem és sikerült megváltoztatni nevem aláírása alá úgy elejtőzőnöm, hogy e szörnyű ember nyomomat veszté. Azt hittem, hogy örökre meg szabadultam tőle, hogy ezután ha nem is boldog, de legalább nyugodtan életem és imo ma újra rám talált. Ott állt melletted a szinhabban, onnan villogtak rém tigris szemek megfagyasztották ereimben a vért.

— Menekülj Ernő! — kiáltott izgatottan felugorva helyéről a leány, — menekülj, mert az az ember meg akar, meg fog tégedet is ölni!

— En fogom megölni őt! — kiáltott fel Ernő. — Meg fogom ölni meg ma, meg ebben az órában!

Hasztalan kérte, hasztalan intette őt a leány, le akarván beszélni szándékáról, mitsom hasznalt.

Kövér bucsuzás után eltávozott; eszevesztetten rohant végig az utcán azt sem tudva hová.

Ep egy vendéglőbe akart benyitni, midőn az ajtóban egy emberrel találkozott. A félhomályban színházi szomszédját ismerte fel benne.

— Megálljon ön! Eppen önt keresem! — kiáltott rá a távozni akaróra. Számolni akarok önrel!

— En önt nem ösmerem, válaszolt komolyan a megszólított.

— Felesleges is! — mondá dühvel a tiszt, holnap egyikünknek úgyis meg kell halni; — kár volna ily rövid ösmereliséget kötnünk!

— Ön talán minden ok nélkül meg akar velem verekedni?

— Aki alkudozik, midőn kihívják, az gazember, gyáva!

— De mi okból?

— Itt van az ok, válaszolt Ernő, arcul ütve bámuló ellenfelét. — Lakásom K. utca 27. szám.

Másnap reggel a városliget egyik félre-eső zugában keztekben töltött pisztolylyal tizenöt lépésnyi távolban állt egymással szemben a két ellenfél.

A két lövés egyszerre dördült el. — Valjon melyik golyó talált halálosan!

Ismét este van, szép holdas téli est. A közönség ismét a színházba siet. Csakhamar

## KÜLFÖLD.

**A háború kísértése** nagyon gyenge erővel bir. Ugyanis ama konstantinápolyi sürgöny, mely szerint az ottani francia és orosz nagykövetei igen erélyes hangon tartott jegyzéket nyújtottak át a portának az egyiptomi angol-török szerződés ratifikálása ellen, tagadhatlanul bizonyos nyugtalanságot keltett az európai sajtóban és közvéleményben, és ez annyival érthetőbb, mert az említett jegyzék a török mérvadó politikai körökre is igen kellemetlen hatást gyakorolt. Francia és orosz részről egyaránt tagadják ugyan, mintha háborúval fenyegettek volna a portát azon esetre, ha a szultán aláírja az egyiptomi egyezményt, de a jegyzék mégis mindenféle egy ultimatum benyomását gyakorolja, a mi az európai politikai világ érzékeny idegzetét nem kevésbé irritálja.

A szultán ratifikációjával azonban, még ha megtörténik is, még nincs élére állítva a kérdés, mert Anglia elismeri a többi hatalmak hozzájárulási jogát is, minek folytán a további tanácskozásokra és egyezkedésekre még tárgy tétel nyílik. Magában véve tehát az egyiptomi kérdés aligha fenyegeti komoly bonyodalmakkal Európát s kényessé inkább csak egy másik kérdésnek, a bolgár ügynek párhuzamos és egyidejűleg felvetése által válik. Julius elején ugyanis összeült a bolgár nagy szoborban és bir szerint meg fogja ejteni a fejedelmválasztást.

Kire fog a választás esni, azt még sejtetni is alig engedik s ha a megválasztandó fejedelmi személy Oroszország előtt persona ingrata talált lenni, az egyiptomi kérdésben directe alig érdekelt Oroszország könnyen ki-  
léphet tartózkodásából, miután máris karöltve jár Franciaországgal.

**Angol-orosz viszály Közép-Ázsiában.** A katonai elővigyázati intézkedések és fegyverkezések, melyeket az angol kormány az orosz eljárás folytán Afganisztánban foganatosított, mint a „Correspondance de Pesti” nek Londonból jelenik, a jubileumi ünnepségek alatt sem lettek megszakítva. Jellemző, a mi Magyarországnak nem kis becsületére válik, hogy épen s egyedül egy magyar volt az, ki a most folyó eseményeket valódi államférfiai előrelátással és genialitással hosszú évekket ezelőtől szőző-szóra megjósolta. Vámbéry Armin tanár volt ez, kit Anglia egy, mint az egész civilizált világ a közép-ázsiai és keleti politika terén a legnagyobb tekintélynek ismert el. Most belátják az angol államférfiak s minden pártszínezetű hírlapok, hogy egyedül Vambérynek, ezen hírneves magyar tudósának volt először igeza ezen kérdésben.

## LEGUJABB POSTA.

**Ausztria-Magyarország és a Ristic-miniszterium.** A Ristic-miniszterium, különösen annak elnöke — mint a „Correspondance de Pesti”-nek diplomácia körökben írják, — hosszú ideig oly nehéz belpolitikai és többségterelési gondokkal foglalkozik, hogy Szerbia külpolitikájának tervbe vett gyökeres megváltoztatása fölül terjesztett mindennemű kombinatio, ha nem helytelen, de mindenesetre nagyon idő előtti.

E mellett meg kell állapítani azon tény, hogy Milán király, mint ez a continens monarchicus államainak többségénél hagyományos, külpolitikai kérdésekben az irányadó kezde-

mettelik az, csupán egy hely marad üresen, az az első sorban, a mellett a kisse kancsal, bekötött fejű uriember mellett; ki egy nagy fekete szallagon csokrot tart kezéi között.

— Vajon kinek szánta? Sugdossa a kíváncsi közönség. — Vajon kinek?

— Talán csak nem a Cleopátrát személyesítő Idának? — kérdi egyik.

— Ah! már miért éppen annak? feleli egy másik. — Vagy ki tudja?

Végre felgördült a függöny, kilép az isteni szép Kleopátra. Szép haja le van eresztve; karcsú derekát drága-kövekkel kirakott öv szorítja össze, melyből egy kis törvillog elő. Ilyen volt a római nők viselete.

Ah! kezdi el beszédét, s ime a csokor lábához repül.

Egy ékes sikoly basítja át a csendet. — A szép Cleopatra holtan rogyik a padozatra, kebeléből felszökkelő vére pirosra festi a szinpad deszkáit.

— És én fölébredtem...

**R. Kövér Lajos.**

## Gérard házassága.

[30. Folyt.] Regény. Írta: André Theuriot.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G. —

### TIZENKILENCZEDIK FEJEZET.

Mig ezek Salvanchesben történtek, Seigneulles ur kiéplott a meggondolatlanul felrakott negyven picea által előidézett következményekből. Mihelyt meggögyült, a legközelebbi vonalra Párisba utazott, a hova további szerencsétlenség nélkül késő éjjel érkezett meg. Egy ó-dívat, csendes vendéglőbe szállt, melyben már a restauráció idejében megfordult volt.

Másnap reggel hosszú felöltőjébe burkolva fehér nyakkendővel, fején szeles karimájú kalapjával, ünnepélyes léptekkel megindult a nevelő intézet felé, melybe Laheyard ilka menekült. Le Mancel asszony intézte a Vaugirard-utczának a Boulevard-Montparnasse-szal határos elhagyott részében teküdt. A lovag ez életlen városrész hosszú kertfala mellett alig tett harmincz lépést, midőn a legnagyobb meglepetés jellél egyszerre megállott. Kezét védeleget szemei elé tartá, hatalmas káromkodást hallatott és egy korán felkelt sétáló szemlélt, kinek arcát a felhajtott kabátgallér felé előtette és a ki nem volt más, mint Gérard.

A fiatal ember a falhoz támaszkodva ko-

ményezést és beavatkozást önmaga gyakorolja. Tény tovább, hogy Ristic a miniszterelnökség elvállalásakor a Milán király által szabott feltételt, mely szerint a baráti viszonyt Ausztria-Magyarországgal iránt megváltoztatni nem szabad, elfogadta.

**Milán király** megkegyelmezett a zsinári felkelés miatt elítélt egyéneknek. — Risticnek a kormányra hívása alkalmából az egész országban mindenféle ünnepélyeket rendeznek. Az öröm oly nagy és általános, hogy az 1859. óta vagyis Milos fejedelem visszatérte óta nem volt bozzátfogható nagy a lelkesedés. A pozarevaczarkai kerületben egy közösi hivatalnokot az elkieseredett parasztok agyonlőttek, mert nem akarta a kormányváltozást kihirdetni.

Milán király szombat este Hengelmüller László osztrák-magyar követtel Bécsbe utazik. Chrisztis Milán bizalmi állást nyer a király személye körül és szintén Bécsbe kíséri a királyt.

**A bolgár regenség körében** felmerült differentia ki egyenlítették. Beszélük, hogy a miniszterelnök és a hadügyminiszter lemond és helyükbe Stransky és Petrov nevezetnek ki.

## TÁVIRAT.

— Milán király Bécsben. —

Bécs, június 24. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Milán király Budapestén át holnap reggel ide érkezik s ő Felsége egyenes meghívására a Burghan számba berendezett lakosztályt fogja elfoglalni.

## Az „ARADI KÖZLÖNY”

(megjelen mindennap).

### előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

|             |             |
|-------------|-------------|
| Egy évre    | 12 frt — kr |
| Fél évre    | 6 „ — „     |
| Negyed évre | 3 „ — „     |
| Egy hóra    | 1 „ — „     |

Vidékre postán szétküldve:

|             |             |
|-------------|-------------|
| Egy évre    | 14 frt — kr |
| Fél évre    | 7 „ — „     |
| Negyed évre | 3 „ 50 „    |
| Egy hóra    | 1 „ 20 „    |

Az előfizetési pénzeket kérjük, legelőszőrben posta-utalvánnyal, mielőbb beküldeni, hogy a lap pontos expedícióját fenntarthatás nélkül teljesíthessük.

Arad, 1887. június hóban.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztője és kiadóhivatala.

## NAPTÁR.

Június 25. Szombat. Róm. esth. naptár: Prosper hv., Febrón. Prot. naptár: Eulog, Febrónia. Görög orosz naptár: (Június 13.) Aquilina. Nap kel 4 óra 4 perczkor. Nap nyugszik 8 óra 1 perczkor.

morán nézett egy zoldre festett nagy kapura, mely felett olvasható volt: „Le Mancel asszony nevelőintézete. Alapították 1838-ban.” A kapu megett, a ház előtt elterülő udvaron két nagy plátán félíg lombtalanná vált ágai hajlongtak, melyek közt egy zárt ablaku nagy épület volt észrevehető.

„Az ördög is! Kalyók,” szölt a lovag és az elmelkedésbe merült almodozó vállalt hatalmasan megrzsa, „lát mindig ott kell találnom téged, a hol nem kellene lenned!”

Gérard összeresztet, mikor Seigneulles urat meglátta, de csakhamar visszanyerte lélekjelenlétét.

„Atyám...” kezdő.

„Mi dolgod van itt?” kérde a lovag parancsolóan.

„Hibámát kell jóvá tennem!”

„Viszontláttad ezt a kisasszonyt?”

„Nem,” válaszolt Gérard panaszosan „itt létem első hetében beteg volt és ezért nem láthattam őt; most, mióta felgyógyult, nem bocsátanak be hozzá!”

„Es teljen igeza van; toladokasodnak nincs itt helye...” Rajtam van a sor Laheyard kisasszonyt meglátogatni,” mondá Seigneulles ur és megfogta a zöld kapu csengőthuzóját.

„Engedd meg, hogy veled bemehessek,” suttogá Gérard könyörgő hangon.

„Semmi esetre sem!”

A kapu már félig kinyílt, ekkor Gérard megragadta atya karját és kéré: „Atyám, te látni fogod Ilkát, légy jó iránta, ne ejts engem kétségbe!”

„Kutya teremtette! Te akarsz engem tisztességre tanítani? ... Törődjél a magad dolgaival és menj haza!” A lovag épen úgy beszélt, mintha nem is lett volna hatvan mérföldnyire Juvignyól. Egy pillanatra gondolkodott, aztán hozzá tette: „Vagy inkább vájrt it reám!”

Seigneulles ur bement az udvarba és a nehéz ajtó ismét becsapódott mögötte.

Egy négygy volt nála, melyre az ő durva kézírásával a szavakat írta: „Báró Seigneulles beszéli ohajt Laheyard kisasszonnyal.” Ez üzenetet a portással felküldötte a fiatal leánynak és egy negyed órával később egy kis szobába vezettek, melyben Ilka dolgozott. Egy télt könyvtárral, néhány szalmaszék, egy asztal, melyen pohárban egy késő róza virított, ez volt a szoba egész berendezése, melybe a lovag ünnepélyesen emelt fővel, fehér nyakkendővel, összehuzott szemöldökkel és kecsesen összehuzott szájjal belépett.

Ilka, még egészen zavartan e váratlan

Július 8. Arad megye közigazgatási bizottságának ülése d. e. 9 órakor.

Július 8. Arad megye állandó választmányának ülése délután 3 órakor.

Július 11. Arad megye évnegyedes közgyűlése.

## HIREK.

### Arad és Vidéke.

**Az adófelszámolási bizottság** Nachtné é. é. Ödön elnöklése alatt már befejezte a pankotai kerületben eszközölt adókievítés ellen beérkezett felelőbeszések tárgyalását most nem a butyini kerület felelőbeszéseit, de az aradi adóhivatali kerületben történt kivetések elleni felszámolásokat veszi a mai napon tárgyalás alá. A butyini kerületre ezután tér át a bizottság.

**Ormós Péter** alispán tegnap reggel Világosra utazott, de már az esti vonattal visszatért.

**A közigazgatási pénznaplók felterjesztése.** Az 1887. évi 8-ik tezik végrehajtása tárgyában a belügyminiszterium részéről az ország összes törvényhatóságaihoz egy körrendelet intézettel, mely szerint a közigazgatási hatóságok által kiszabott kintézési pénzbüntetések a közigazgatási fogházak és tolonczházak létesítésére fordítván, a félvénként készített szokott pénz-naplók jövőben átvizsgálás végett nem mint eddig szokástan volt az igazságügyminiszterium, hanem a belügyminiszterium számvevőségéhez terjesztendők fel.

**Emlékünnepély az aradi várban.** Az Aradon állomásozó Alexis orosz nagyherceg nevét viselő 39. gyalogezred 2-ik zászlóalja az aradi várban tegnap délelőtt ünnepelte meg a csustozai ütközet győzelmét. A helyőrségi templomban az esetenekért gyászisteni tisztelet tartatott, melyre a két zászlóalj, valamint az összes tisztakar teljes díszben kivonult. Délben diszebél volt a tisztai csinosnóban. A legénység pedig bort és vacsorát kapott. Debrecezenben Kuttig Albin tábornok ott léte alkalmából e nap emlékét szintén megünnepelték.

**Az aradi zenede vizsgálatai** tegnap vették kezdetüket a Krispin-fele teremben, Sallai Béla, a zenekedvelők egyesületének elnöke, több választmányi tag s szépszámu közönség jelenlétében. Tegnap délelőtt jobbra a kezdő növendékek mutatták be az évfolyamban elsajátított eredményt a zongora és hegedűjátékban, a mely mindenkint meggyőzőtet arról, hogy Arad e kipróbált jelessegi zeneintézetében a tanítást kiváló szak-  
erők által s a kellő ügyessérettel eszközöltetik. Ma délelőtt ugyancsak a Krispin-teremben az előhaladottabb vizsgája fog megtartatni a befejezésül a Szegall Gabriella intézeti énektanárnő vezetése alatt álló leány-növendékek lapunk tegnap s ámban már jelzett énekmegversenye lesz. Az érdekes műsorú énekvizsgára különösen felhívjuk az érdeklődő közönség figyelmét.

**Az alföldi árviz.** A kistiszai s z a k a d a s folyán keletkezett árviz veszedelem megszüntnek mondható, — mint makói levelezőnk írja, — az apadás a védőtöltesek mentén lényeges, úgy Makó városát szegélyező kereszt körtöltes magasabb talaju helyeiről a viz már lehuzódott, az alacsonyabb

vendég bejelentésétől, az asztal mellett állott. Szép göndör fürtjei, melyeknek hanyag lefűgessé oly kellemetlenül érintette, most egy kek szallaggal fel voltak körtve és szerényen kórték halvány arczoskáit.

„Kisasszony,” kezdő a lovag hadarva, „én Seigneulles ur vagyok. — Ilka meghajtottotta magát. — „Még eddig semmitfele kötele-  
lesség teljesítése elől sem tértem ki,” folytatta a lovag, „és habár ezen szerencsétlen ügyben az első hiba az ön részéről követtetett el”

„Báró ur,” vágott közbe a leány hevesen, ön kegyetlen! Elégző megbüntettem magamat azzal, hogy elhagytam mindazokat, a kiket szeretek és megkímélhetne a szemrehányásoktól, meg ha meg is érdemeltem azokat.”

A lovag egy mozdulatlan meglepetését árulta el. Önkénytelenül is meglátottának érezte magát Ilka kedves hangjától, és hajthatatlan szívének keménysége önmaga előtt is megfoghatatlan módon ellágyult; fölemelt tekintetét és kénytelen volt megcsodálni a fiatal leány méltóságos, egyszerű magatartását. Egy könnyelmű teremtesre, bocsánatkérésre és könyzaporra számított és ime Ilkának búszke és mégis alakatos lénye bámulatba ejti őt. „Hallgasson meg,” kezdő ismét. „Félreertett. Személyes magaviseletéhez nincs közöm, de kötelességem a fiavel tárdóni és ostobaságait jóvátenni. Nemes ember vagyok és sokat adok házam becsületének.”

„Engedelmet kérek,” szölt Ilka, „de még mindig nem értem.”

„Majd érthetőbben szölok,” viszonzá a lovag, türelmetlenkedve az éles elműszög hiányán. melyet Laheyard kisasszony anusi-  
tott és miután a gyzendő átmeneteknek nem volt mestere, dűrmögve tette hozzá: „Fiam kárt okozott önnek és mi kárpótlással tartozunk.”

„Kárpótlással! ismétlé Ilka és csodálkozva nézett rá.

„Igen,” folytató Seigneulles ur, „harmily nagy legyen is az aldozat, adósságainkat al-  
kudozás nélkül szoktuk megfizetni.”

Ezuttal a fiatal leány attól tartott, hogy megértette, azt hitte, hogy Seigneulles ur fejébe vette Juvignyól elutazásáért neki pénzbeli kárpótlást ajánlani. Arca kipirult és sajá-  
tos élenkségével felhaborodva mondá: „Jól hallottam? Mit akar ön e szavakkal: „adósság” és „megfizetni” mondani? Talán azért főt, hogy alkut ajánljon nekem?”

(Folytatása következik.)

helyeknél azonban két méter magasságú víz is található; a dűnyeszeghát tölts egész valán még nagy víz van és e helyen — mely nagyon lapos — alig apadt a víz 25—30 centiméter; ugyanezen töltés által van a Százár folyása is elzárva, hol az elzárásnál a centrifugális szivattyú még mindig működik és a Százár felesleges vizét az árterületre szivattyúzza át. A víz az elárasztott területre a Tisza nagyobb apadás folytán három helyen folyik vissza a Tiszába és pedig: a kistiszi szilip-szakasznál, a porgányi szilipnél és holt-tiszi átvágásnál.

— Az állami felsőbb leányiskola két osztályának énekvizsgálata tegnap délelőtt folyt le szép számú érdeklődő közönség jelenlétében és kitűnő sikerrel; úgy a magánadatok, mint a karénekek kellető szabatsággal lettek előadva. Az eredmény dícséretre válik Kertay Ede tanárnak.

— A kurtiszi tűzkárosultak javára a megye alispánjához utjabban a következő adományok folytak be: Radna községi gyűjtése 12 frt, Barakonyé 10 frt, a drauczi körjegyzőség 2 frt 10 kr, az acsuai körjegyzőség gyűjtése 4 frt 50 kr, a pleskuzai körjegyzőség gyűjtése 26 frt. Csintye község gyűjtése 1 frt 72 kr, Kiszén község gyűjtése 25 frt, Erdőhagy község gyűjtése 3 frt 70 kr, Cs. Simánd község gyűjtése 11 frt 94, T. Gyarmath község gyűjtése 2 frt 30 kr, Apáti község 23 forint 70 krajczár, a morodai körjegyzőség gyűjtése 2 forint 70 krajczár, Apatelek község gyűjtése 3 frt 40 kr, Somoskessé 8 frt 50 kr, Szőlös község 3 frt, a monyorói körjegyzőség 7 frt 50 kr, a mondorlakói 8 frt, Győrök község gyűjtése 3 frt. Uppanát község gyűjtése 7 frt 10 kr, Mikalaka község 4 frt 30 kr, Kuviné 3 frt 30 kr, a fakerti körjegyzőség gyűjtése 22 frt 6 kr, Szentleány község 5 frt 20 kr, Glogovác község gyűjtése 69 frt 48 kr, Mácsa község gyűjtése 31 frt 20 kr, E. Simánd község 14 frt 65 kr, F. alk Miksa, a Pester Lloyd szerkesztőjének gyűjtéséből 4-ik küldeménye 200 frt, M. Világos gyűjtése 12 frt 60 kr, F. Varsánd község 70 kr, Magyaradé 60 kr, a kapruczai körjegyzőség gyűjtése 7 frt, Szemlak község 37 frt 15, a forrai-nagyiratosi körjegyzőség 11 frt 70, M. Pécska község 32 frt 16 kr, Kis-Pereg 12 frt 50 krajczár, O. Pécskai 15 frt 30 kr, a belügyminisztérium ötödik küldeménye az országos gyűjtésből 180 frt, összesen 807 frt 16 kr. A márcelből kimutatott 3926 forint 57 krajczárral együtt pedig az összes eddigi gyűjtés 4733 forint 73 krajczár.

— Kinevezés. Az Arad vármegye számvetéséért üresedésbe jött számgazdakornok állására kiírt pályázat eredménye alapján F. Abian László, a megye főispánja ifj. Reichner Károly szécsányi jegyző irnokot nevezte ki.

— A pénzügyi közigazgatási bíróságnak 1886. évi 723. sorszáma elvi jelentőségű bátorozata szerint az aradi államháztartásigazg. által képviselt gazd. kincstár örököségi követeléseinek kamajogvédelme ezentel tökéletesen alá esik. Az aradi kir. adóhivatal az utasítást már megkapta az adófelügyelőségtől, hogy a községnekénti vallomási íveket heterjeszse. Az aradi államháztartásigazgatóság a maga részéről fölirt az adóügyben a minisztériumhoz, mivel egészen különleges jogviszonyt képezett.

— A szent-anna-kecskényi helyi érdekű vasútra vonatkozó engedélyokmányt, melyet a felsőge a törvény értelmében június hó 12-én szentesített, a hivatalos lap tegnapi száma közli.

— Vizsgák a román semináriumban. Az aradi gör. keleti román semináriumban a vizsgák ma érnek véget. Vasárnap délelőtt az iskolai év ünnepélyes bezárása. A vizsgákban az egyház részéről Gurbán Konstantin esperes és Hamsa János lelkész a szentesítési ülönök, tovább a coristoralis elnök: Popa György dr. vett részt. A magyar nyelvű vizsgákban a kérdéseket Varja és Árpád tanfelügyelő adta fel. A román növendékek a magyar nyelvből szép előmenetelt tanúsítottak. Az osztályvizsgákon Varja és Árpád tanfelügyelő a tapasztaltak felett teljes meglepetését nyilvánította ki.

— Baross miniszter a hírlapolvasókért. Kellemetlen teher volt eddig a hírlapolvasókra nézve, hogy külön kézbesítési díjakat kellett fizetniük. Baross miniszter — kinek figyelme mindenre kiterjed s a rosszat minél hamarabb eltávolítani akar — most a kézbesítési díjat eltörölte s ez iránt már utasította a postahivatalokat.

— A m. pécskai róm. kath. templomról. A m. pécskai templom Halmai Andor műépítész tervei szerint Kovács József szegedi vállalkozó által tisztá got stílyban rohbausztergél építették. A templom impozáns, gyönyörű kőbe és nagyméretű stíluszerűségekkel megleglik a szemlét. — A templom maga kettős kereszt jelleggel bír, hossza 50 méter, szélessége 14 méter. A csucsba futó szentélyben találkozó ívek 18 méter magasra mennek. Igen szépek az oszlopfejek is. A templom belseje most festetik a legszebb szürke márvány utánzatul. — A szentély boltívei világoskék mezőben arany csillagokkal díszelgének. A templomon lázas terékenységgel dolgozik a vállalkozó, hogy aug. 20-án Szent István napján az első misét bemutatná legyen. Június 29-én az 52 méter magas toronyra a tüzben aranyozott kereszt ünnepélyességgel feltették. — A toronyórát Kovács József építette. — A körülvételek Münchenből a Mannhard cég szállítja. A főoltár a got motívum legszebb eszméje szerint készült. A 3 és fél méter magas főoltár képet négy mellék képpel György és egyházi műfűst készíti Aradon. A főkép a szent háromságot eszményíti, a vallástörténelemből vett 8 melék alakok. A négy mellék kép hazánk történelmének kimagasló alakjait tünteti fel: Szt. István, a mint a koronát Magyarországot védasszonyának a szent szűznek olalmába fejtéljű, Szt. Erzsébetet, a

rózsákkal. Szt. Lászlót és Margit szűzét az inakönyvel. M. Pécska róm. kath. temploma messze vidéken paratlanul fog állani.

— Esküvő. Rittinger Agoston jónemű aradi rézműves ma délután fél 6 órakor vezeti oltár elé a minoriták templomában a bajor és szép Rosmanith Ilona kisasszonyt, Rosmanith Albert derék aradi polgár leányát.

A kincsem-sorsjáték sorsolása — mint a „M. H.” írja — el fog halasztatni. A vállalkozó azzal a kérelemmel fordult a pénzügyminisztériumhoz, engedné meg, hogy a Kincsem sorsjáték húzása jun. 24-ről későbbre halasztassék, mivel az idő rövidsége miatt eddigre a sorsjegyek nem voltak kellő mennyiségben elhelyezhetők. Hallomás szerint Tiszta Kálmán pénzügyminiszter helyt adott a kérelemnek és a sorsolást július 22-ére halasztotta.

— Meghívás. Az „Arad város, és megyei monographia-bizottság” ma d. e. 11 órakor a főispáni hivatalban ülést tart, melyre a t. tagok ez uton is meghívattak. Arad, 1887. évi június hó 25. Elnöki meghagyásból: Dömötör László, biz. jegyző.

— Ének vizsga. Arad szab. kir. város községi polgári iskola ifjúságának ének vizsgálata ma, szombaton délelőtt tartatik meg a polgári iskola dísztermében, melynek sorozata a következő: 1. „Zengjen a dal” négy hangra Zsaszkovszkítól. 2. „Vadász dal” négyes. Goll Jánostól. 3. „A z anyá” költemény. Vida Józseftől, szavajja Palliárdi Agoston IV. osztály tanuló. 4. Nép dalok. 5. „Esti dal” négy hangra. Beethovenétől. 6. „Simon Judit” költemény. Kis Józseftől, szavajja: Sonnenfeld Jakab IV. osztály tanuló. 7. „Mazur” négy hangra Goll Jánostól. 8. „Hymnus” kölcsöntől.

— Az aradi gör. keleti tanító képezdeben a vizsgák június 27-én délelőtt kezdődnek meg.

— János napja Uj-Aradon. Uj-aradi levelezőnk írja 24-iki kelettel: Tarsadalmi életünkben jelentős momentumot képez a mai nap, mint a melyen a város és messze környékek színe-java kivétel nélkül egybegyűlt, hogy a közszertetben álló, népszerű kir. járásbíró, Medveczy Jánost nevenapja alkalmából üdvözölje. Dél előtt 11 órakor már mind együtt voltak az ünnepelt tisztelői és barátai, közöttük Kovácsics Gyula és Barothy Ferenc főszolgabírák, Gartner pécskai főerdész, Hruzek Béla, Adler főhadnagy, Rittich Antal, Ternajó Caesar stb. A kir. járásbíró polgári, telektonikus és fényűző osztályának valamennyi tagjai Kovács Béla kir. aljárásbíró vezetésével állt tiszteletük, ki a következő talpraesett által verses felköszöntő mondotta:

„Eljött végre a nap, melyet várva vártunk, Melyen mindenfelől ünnepelve látnak; Rokonok, barátok, tisztelők serege, Oszlatlan érzéssel csoportosul egybe, S kedves hajlékodon úgy vesz téged körül, Mint vezért a tábor s veled együtt örül. Ennél fogva mi sem maradtunk hátul, S bucsút véve aktánk, hódánk porátul, Örömmel sietünk egyvél eledbe, Örülünk, hogy nem te, de azastold görnyed. Alig bírja hátán a sok itál, éltel, Melyektől mint bőségszaru, színt megelt. Bizton hiszem is, hogy jó kedvűnk csucsára Fog ma mosolygni a napnak sugára, S tudva egyosor van csak ilyen János napja, Mindnyájunk kedvél egy óhaj dagaasztja: Miként Józsefnek vajna le se menne, Eledet napjának végesohse lenne. Még nagyobb örömmel látjuk azonban azt, Hogy arezod ifjú friss rózsaszínt fakaszt, Hogy egyáltalában nem látszik meg rajta, Elted szekere már négy X-en tul hajtja. S adj hálát istennek, mert biz az nagy dolog,

Ha az emberen az idő foga nem fog, Földi utad hogy még nagyon messze halad, S meg fogod érni azt, mit csak kevés ember Bajuszd, szakállad fehérből mint kender. Mert méltán jut nekéd agg-kor osztályrészl. Kinek jó tettein oly sok ember épül. S hogy családod s másoknak jötevéje vagy, Hiába tagadnád, tudja kicsiny és nagy. — Biró nehez tisztnék élsz s szonfelül Baróti érzéstől szíved mindig berül, Tudod egyesíteni nemessel a szepet, Felette tisztelt azért előttnk képed, S hiába tagadnád, mi tudjuk legjobban — Es e vallomásnál szívnék nagyot dobban Te vagy a főnökök legkellemesebbje, Ezt előttnk soha senki ne feledje! — Kívánon: éltesse az isten sokáig, Gázolj a gyönyörben ezán is bókáig, Örve meg a nagy ég aranyos kedélyed, A jó szerencsében sohasé legyen véged! Es maradj az, a ki eddig voltál nekünk, E reményben szívvel lélekkel éltetünk!”

Nagy volt a lelkesedés, melyet az emlékedet hangulatu felköszöntő kellett s melyet a toastok valóságos arja követelt az ünnepeltre, a házi kisasszonyra stb., mindannyia megkapó tolmácsolója lévén az ünnepeltet környező általános tiszteletnek. A gyönyörtelen sikerült mulatságnak csak az idő késő előhaladottsága vetett véget. Sz. J.

— Hymen. Dreiehlinger L. József soborsini kereskedő július 6-án tartja esküvőjét Fried Sára kisasszonnyal Lugoson.

— Javitás a harangöntés terén. A m. pécskai róm. kath. templom számára Hönig Frigyes aradi harangöntő 4 harang öntése rendeltetett, meg melyeknek öntése nagy néző közönség jelenlétében a napokban történt meg. Hönig Frigyes a harangöntése körül egy suly megtakarítással járó új javítási eszközt, a mennyiben egy m. lelyebb hangot ért el és így az F-moll harangból E-moll accordu harang lett. A pécskai róm. cath. templom részére megrendelt E hangu nagy harang 930, a G. hangu 672, a H. hangu 420, az E hangu pedig 112 kilogramm sulyu.

— Segély. Vuchetich főigazgató a temesvári pénzügyi igazgatóság 15 frt segélyben részesített.

— Kémfogat Temesvárott. A temesvári rendőrség ismét eszménadt fogott kém helyett. Az utóbbi időben valósággal szenvedélyesen üzték oda át a kémfogást, azaz, hogy most még sem eszménadt fogtak, hanem egy bécsi osztr. magyar államvasuti hivatalnokot ki Siskára lett áthelyezve s ki először lévén Temesvárott a püspök-híd mellett jegyzőkönyvébe a város egyes részeit rajzolta le s jegyzeteket készített; ezt meglátván egy cs. és kir. szakaszvezető, azonnal értesítette a jözséfkülvárosi rendőrséget, mely el is fogta az illetőt, s a vizsgálatnál kitűnt, hogy az egészen ártatlan, s a jegyzeteket és rajzokat csupán érdeklődésből készítette.

— Kinevezés. Tóth Sándor zala-eger-szei V-od oszt. adótitát a temesvári királyi adóhivatalhoz IV. oszt. adótitát nevezetett ki.

— Vizsgálatok. Nagy Antonia nőnevelő intézetben f. hó 27-én tartatik meg a nyilvános zárvizsgálatok és pedig délelőtt 9—12-ig a tantárgyakból és délután 3—5-ig a zenéből. Ugyanv alkalommal megtekintendő az intézeti növendékek kézimunka-kiallítása.

— Egy „Kincsem” sorsjegyet vsztett el egy városi hivatalszolga. A sorsjegy 2127 sor- és 17. nyerszámmal bír. A megtaláló kéri a sorsjegyet a rendőrséghez vinni.

— Kitűntő lap. A Bukarestben megjelenő „Unirea” című román hírlaptól a postai szállítás kedvezménye a magyar szent korona országainak területére nézve megvonatott.

— Esküvő Deutsch Samu kurtiesi kereskedő július 4-én vezeti oltár elé Holländer Johann kisasszonyt, Holländer Albert aradi polgár kedves leányát. Sok szerencsét.

— Makón tűz volt június 21-én dében. Baranyai Sándor esztergályos mester főtér mellett lévő háza hamvadt el.

— Elvesztett egy tektonizomaneozott fehér gyöngökkel kirakott arany női mellűt a Felső-utczában. Beesületes megtalálójá illő jutalomban részesül.

— Iparügyek. Iparigazolványt nyertek Békés megyében. B. Csabán: Kucsers Mihály építési engedélyhez nem kötött ácsipar gyakorlásra. Ücsödön: V. Szabó L. dia ferj. Boka Istváné szabó iparra. Csánád megyében. Battonyán: Boros Szabó Lajos kovács iparra. Makón: Szűcs Ferencné született Kiss Rózsalia szatocskezeskedés.

## Hazánk és a főváros.

— Figyelmeztetés az országgyűlési képviselőkhöz. Megválasztott országgyűlési képviselő társaimat ezennel tisztelettel figyelmeztetem arra, hogy az őket megillető vasuti kedvezményezett jegyekre nézve, közlekedési miniszter ur ó nagyméltósága részéről oly intézkedés van készülóban, mely szerint inmentul a képviselő uraknak az országban létező minden vasútra szálló oly jegy adatbassék, melylyel minden vasuton 50 % kedvezmény árral utazhassanak s ezáltal meg fog szűnni minden egyéb s eddig nem minden magyarországi vasutnál egyenlő kezeles. Ezen intézkedés következtében már július hó vége előtt minden orszgy. képviselő, hivatalomban, a fent jelzett jegyet személyesen vagy írásbeli megkeresés és elismeréssel mellé tétveheti. A mi pedig a bérleti kedvezményezett jegyeket illeti, s melyek június utolsó napjával lejárnak, — azok az eddigi árak beküldése mellett július 1. napjától kezdődő érvényvel azonnal kiszolgáltatnak. A háznapgyi iroda naponta d. e. 10 óratól 12-ig nyitva áll. Kelt Budapestén, 1887. június 28-án. Kovács László m. k. a képviselőház háznapgya.

— A „Segítség.” Zichy Mihály világhírt művész hazaküldte, a mint az orosz czár kíséretében a doni kozákoktól visszakeresztet Szent-Pétervárra, azonnal sietett eleget tenni a „Segítség” szerkesztőség által hozzá intézett azon felhívásnak, hogy mesteri önjárvá ő is hozzájáruljon a vállalat fényesnek ígérkedő sikeréhez. E napokban érkezett meg Jókaihoz egy fenségesen szép allegorikus rajza, melyek sikerült rajz a nagy mester keze alól is kevés kerülhetett ki, a mely művészi becsével egyik legnagyobb ékessége leend a kiadandó albumnak. Zichy Mihály rajza romokon ülő három eszményi nő alakot mutat, a három leegyet várost jelképezve; testvéri szeretettel borulnak egymásra, míg felettük a vigasztaló és megsegítő őrangyal a nemzet részvételt a segítséget jelzi, mely feljűk terjeszti utalmazó karjait. A hátterben magasban csapó lángok látszanak. E remek compositio is megható tanúja annak, hogy a nagy művész szíve a felsőes ezari udvar légkörében is mily melegen dobog hazajáért s művészi íhletre mily biztosan számíthat honfitársainak nyomora.

— A Deák Ferenc szobra. Soká eltekintkedett a budapesti Ferencz József-terén, a Coburg-palota előtti részen egy rengeteg fabódé. Jo parasztagdák meg is bámúltak már több ízben ezt a Ferencz József-terti Bál-tornyot, mint a bires Deák-monumentumot, pedig akkor nem volt még benne Deák Ferenczből egyetlen hajszál sem. Most már tartalmasabbá vált a Ferencz József-terti faköponyeg. Nehány nap óta ugyanis megindult a Lánchíd előtt a Deák-szobor felállításra. A szürke porfuból készült impozans talapzat tudvalevőleg már egy hónapja elkészült, míg a szoborhoz tartozó bronz-öntéseket ma egy hete vette át a Deák-szobor bizottsága a Schlick-ferától. A főalakot, — mint a „Budapesti Hírlap” írja, — mely Deák Ferenczt tudvalevőleg ülve ábrázolja, szerdán szállították rendeltetés helyére. Összesen három darabból áll, a mennyiben külön öntötték a főt, a felső testet és a széket. Mindhárom résznek körülbelül 50 métermáza a sulya. A fő egyháza két métermáza, ennyit nyom a Deák Ferencz agyveleje erezhén. Az egyes részeket hatalmas darugepkekkel vonták fel a talapzatra s sem az odaszállítás, sem a felállítás alatt az egyes darabokon sérülés nem esett. — Csak most látni, — hogy a szobor arányai milyen nagyok; — dominálni fogja a tért teljesen és agyonüti még jobban a kis Széchenyi-szobrot, pedig annak ugyis eléggé

fejére nőttek tulajdon gyermekei! a talapzat egy rengeteg mellékalakja. A Deák-szobor talapzata 25 1/2 láb magas, az ülő főalaké 15 és fél láb. A szobor összeállítás és cizellálása még egy par hetet vesz igénybe s a mellékalakokat csak ezután fogják felállítani. A nagy fabódé azonban ott marad szeptember végéig s eltakarja Deák ércalakját mindaddig, míg az országgyűlés megnyitására a nagyszerű emléket leleplezik az egész ország színe előtt.

— Rövid hírek. Kolozsvárott szent-azíós öngyilkosság történt. A hitelbank könyvvezetőjének. Aranka Károlynak 31 éves, szép neje, Domsdi Póli rézgáliez-oldattal megmérgezte magát, s a gyors segély dacára meghalt. Az öngyilkosság oka ismeretlen. A szomorú eset általános részvételt keltett. A szerencsétlen nő szombaton temetik. — Uj-Ártárfüredén a hó 17-ig 326 vendég volt, köztük gróf Pálffy altábornagy. — Erdély régi pénzei kerültek napfényre a szilágymegyei vasut építésénél; Lajos és Zsigmond királyok idejéből valók s néhány példány az alispán és Fröhlich Albinné urnó kezébe jutott. — A paksi e-tastrophá alkalmából ádóltak egy hajós-kapitány, hogy épen ott haladt el hajójával és nem segített; de már kiderült, hogy a hajó több órával a szerencsétlenség után érkezett oda és semmit sem segíthetett.

## A nagy világ.

— Egy barátságos hadnagy. Vilmos főherceg nemrég katonai körúta alkalmával kora hajnalban ellátogatott Jauernig határvároskába is, mely tulajdonképen nem is volt fölvéve utazása programjába. A főhercegnek eszébe jutott, hogy bejelentés nélkül látogatást fog tenni a kaszárnyában, hol a szolgálattevő tisztnek ugy is talpon kell lennie. A szolgálattevő tiszt, a ki nem is álmodott főhercegi látogatásról, levete a tiszt uniformist, édesen szendergett az inspectio szoba szőfáján. Edes almból felzavarta őt a kardcsörömpölés s majd kővé meredt, a mint tábornoki egyenruhájában felismerte a főherceget. Restelte a dolgot szörnyen, de belátta, hogy így ingben nem teheti meg a jelentést, se bucsinatott nem kérhet. Fordított egyet a dongon s kedélyes hangon így szolt: „Császári fenség, kelemes volt az utazása?” — A főherceg sarkon fordult, ott hagyta a hadnagyt és a parancsokkal nézte meg a kaszárnyát. A mint azonban bucsut vett, így szolt katonai szigorral a főherceg: „Elégge meg vagyok elégedve ezredes ur, de azt a barátságos hadnagyt a kinek inspectioja van, csakassa be egy kicsit!”

— Magyar bál Londonban. A londoni Metropole-szálloda ugynevezett Whitehall termében szerdan este az osztrák-magyar segélyező egyesület javára nagy bált rendeztek, mely a legfényesebben folyt le. Körülbelül 800 vendég volt jelen. Rudolf trónörökös 11 órakor jelent meg az ünnepélyen, osztrák-magyar tábornoki egyenruhában, a térd-szalag s más angol rendjelekkel díszítve. A trónörökös Károlyi Lajos gróf nagykövet és Rothschild báró fogadták és kísérték a terembe, mialatt Balazs Kálmán cigány-zenekeara a hymnust játszotta. A walesi herceg csak éjfél felé érkezett meg, mikor Rudolf trónörökös fogadta. Nyomban reá megkezdődött a párok sorakozása a négyeshez, melyben Rudolf trónörökös Lady Gray-al, a walesi herceg gróf Károlyi Alajosnéval vettek részt. A trónörökösök egy órákor távoztak és a palota előtt várakozó nagy néptömeg által szívélyesen üdvözölteték. A vendégek közt jelen voltak: Coburg Fülöp hg. Battenberg Lajos hg. a Lordmayor, Biegeleben báró, Arnstein báró, a portlandi herceg, Lady Churchill s sok más kitűnőség.

— Hol a disznó? Igen mulatságos jelenet játszódott le közelbe a bécs-hernalsi vámnál. Egy jól megrakott szénás szekér ment a vámon keresztül. „Nincs semmi megvámolni való?” — kérdi a finanez — „Semmi sincs” felel a paraszt. De ebben a pillanatban egy éles gyanus hang hallatszik a kocsiból, melyet azzal a két betűvel lehet csak leírni: „Oi!” A finanez figyelmezzel lesz s a hang többször ismétlődik: „Oi! oi! oi!” A finanez arca kiderül és kárvál a paraszt: „Rakja le a szénát!” A parancsot tett követi s a szénát hivatalos karhatalommal kezdik lehányai a szekerről. Az a gyanus disznó-hang folyton hangosabbá válik s a finanez arca folyton derültebb. — Végre már csak pár nyuláb széna van a szekéren s a finanez utána kap a négylábu megvámolható corpus delictinek, de legnagyobb bámúlásra nem fogott egyebet, csak — szénát és ismét csak szénát. Lehányják a kocsi egész tartalmát, de a disznó nincs sehol. A nagy nézőközönség, mely a hivatalos actusban gyönyörködendő, a kocsi köré gyűlt, zavartan bámul, de legnagyobb zavarban van a finanez. Midőn egyszerre fölkiált valaki: „Aha, Donner ur van itt — a hasbeszélő?” — Ezzel aztán meg volt fejtve a láthatatlan disznó titka. A finanez pedig nem foghatván disznót, megfogta a hasbeszélőt, s feljelentette, most aztán a rendőrségnek kell itéletet mondani, hogy mennyi büntetést érdemel az, a ki a disznó hangját — hamisítja.

— Rövid hírek. Velence legőregebb holtja a napokban halt meg. Ughi szül. Da Morte Mária asszonyban, kivel egy régi velencei patríus-család utolsó sarja mult ki. Ughi Mária 1792. nov. 21-iken született. Hosszu életben sok nevezetes emberrel érintkezett. Az a szerencse is érte, hogy I. Napoleon előtt hár-fázott. Byron verset is írt róla. — A holland király, mint a „Sprudel” írja, vesztélyesen beteg. Régi vesebaja, mely ellen éveken át keresett momekedet Karlsruheban és Wildungenben, lassankint szivbajja faült át. A király kedélyállapota, gyakran kitörő hevesége, az orvosok által ajánlott életmód elhanyagolása, betegsége mind sulyosabbá tettes lehetett teszik, hogy esetleg gyors catastropha következze be. — A mult héten egy nap-számós a bécsi rendőrségnek egy hamis forintost mutatott fel, melyet állítólag valamely divatárus bolthan kapott. A sajátzerü ércszíni pénzdarab hamis voltát a karimáján levő felirat tette kétségtelenné. A bar-bár ezüstforint-csínálk ugyanis a „viribus” helyett „vikibus”-t vert és így olyan alakot

használt, mely még az ezüsttalanságban sem fordul elő. — A milliomos panyol kis-asszony Campos-Martinos, mint táviratilag jelentik, szerdán volégyével Brüsszelből Londonba utazott. Ruben ügyvéd, ki Santovenia grófnak, a megszokott kisasszony átvérének megbízásából arra kérte tudvalevőleg a belga hatóságokat, hogy a kisasszonyt tartóztassák le, kérelmével elutasított. Ruben most a szűke-vényeknek Londonba is utánuk utazott, és ott akarja őket elfogatni.

## Szerkesztői üzenet.

Kis-Pereg (B. L.) Mint tapasztalhatta, a választási mozgalmak alatt sem igen közölünk kortes-verseket, annál kevésbé tesszük ezt most. De minthogy az a körlet csakugyan az Arany János fához méltón viselte magát, ime megörökítjük a gúnyos versecskét.

### Vigasztalás.

Ad notam: „Sir a kis lány”... Nagy-Szalontán a nap hogy leszállott, Lukács Gyula kiveti a hálót: Sohse látott oly szomorú estét, Kihalásza m a d a t u m holteitét.

De szeretne „A r a n y” hálá válni, Kölesérből Dunába úszkálni, Beisznák a képriselő-házba, Elbueszni tőle utóljára.

Beh sir Lukács a Kölesér partján, Mert elhagyták a zászlóját csalán; Ne sirj Lukács olyan kevesen! S száz év múlva megessig az isten!

## KÖZGAZDASÁG.

### Hivatalos piaci árak Aradon.

— Június 24. —

1. Gabnancmlek: tiszta buza legnehezebb 8 frt 50 kr, közép 8 frt 10 kr, kétszeres legnehezebb 7 frt 10 kr, közép 7 frt 10 krajczár, rozs legnehezebb 6 frt 10 kr, közép 6 frt 10 kr, árpa legnehezebb 6 frt — kr, közép 5 frt 80 kr, zab legnehezebb 6 frt — kr, közép 5 frt 80 kr, retek-repeze legnehezebb — frt — kr, ujkukorica 5 frt 60 kr mkint. 2. Liszt: legfinomabb 0-as 17 frt 80 kr, legfinomabb 1. 15 frt 40 kr, zsemlye 14 frt 40 kr, fehér kenyér 13 frt 60 kr, fekete kenyér 10 frt 50 kr, rozs 12 frt 80 kr, tengeri — frt — kr mkint. Dara tiszta buzából 17 frt 80 kr. Arpakása 16 frt — frt — kr mkint. 3. Hűvelések: borsó 17 frt 50 kr, bab 10 frt 80 kr, lencse 18 frt 20 kr, köleskása 11 frt 60 kr, burgonya 4 frt 80 mkint. 4. Széna: 1. kötött legjobb 4 frt 80 kr, közép-szerű 4 frt 50 kr, kötetlen: legjobb 4 frt 50 közép-szerű 4 frt — kr egy mmáza. 5. Kötött vagy ágyi szalma: legjobb 1 frt 80 kr, közép-szerű 1 frt 60 kr egy mmáza. 6. Takarmányszalma: legjobb 1 frt 80 kr, közép-szerű 1 frt 60 kr, egy mmáza. 7. Alomszalma: legjobb 1 frt 20 kr, közép-szerű 1 frt — kr egy mmáza. 8. F. b. búkt 3 frt 15 kr, eser 3 frt 15 kr, szifla 3 frt 10 kr, fenyő 2 frt 50 kr, egy kőbm. 9. Hus: marha 52 kr, borjú 72 kr, disznó 48 kr, juh 32 kr; disznósör 60 kr, szalonna 52 kr, vaj 1 frt 20, olvasztott vaj — frt — kr egy kilo. 10. Vegyesek: Borszeg, 40 kr, tej 14 kr, fehér ó bor 30 kr, fehér új bor 22 kr, vörös ó bor 80 kr, vörös új bor 56 kr, szet 6 kr, pálinka (szilva) 40 kr, szet 28 kr egy liter. 11. Zöldárg: Kol (Kohl) 16 kr, kalarábi (Khole-rabi) 12 kr, veres vagy cseklarapa 10 kr, sárga- vagy murekrépa 14 kr, vereshagyma 12 kr, fokhagyma 20 kr, ezeller 16 kr, petrezselym 14 kr, pastinák 14 kr, leveles-zöldség (Soppengrines) — kr, tojás darabja 2 kr, bors 1 frt 80 kr, paprika 1 frt 20 kr kilogrammonként, paradicsom — kr, saláta, — kr, 100 ugorka — kr

### Vegyes közlemények.

— A magyar kormány és Franciaországba való borbevitel nehézségei. Több magyar borexporteur panaszta folyótán a magyar földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium azon kérdéssel foglalkozik, — írja a „Correspondance de Pesh” — mint lehetne ama nehézségeket elhárítani, melyeknek a francia határon a 15 százaléknál kevesebb alkoholtartalmu magyar bor is ki van téve. A miniszter e mellett ragaszkodik azon elvhez, hogy egyrészt semmiféle megbízhatlan eljárást támogatni nem szabad, másrészt pedig a solid borkivitel elősegíteni kell.

— A magyar kormány s az osztrák-magyar Lloyd-dal folytatott tárgyalások. Bécsből illetékes helyről írják, hogy egyrészt az osztrák-magyar Lloyd igazgatóságának, másrészt a magyar kormány képviselőinek kívánalmait és nézeteit közt oly nehezen összeegyeztethető különbségek és véleményeltérések vannak, hogy a tárgyalások jelenleg eredménytelenek maradnak s a d o s z r e h a l a s z t a t n a k. A magyar kormány ezutal minden bizonynyal ragaszkodik a magyar közgazdaság követelményei által indokolt s mellőltetlen igényekhez. A két kormány egyike sem hajlandó az eddigi 1.300.000 frtnyi subventiót megadni, hanem csak egy jóval lejjebb szállított összeget.

## Szenzlet.

(Június 24.)

(B.) Az üzlet szilárd. Készárú nagyban 26.25—26.50, kicsinyben 26.75, hordó nélkül, per 100 liter.

### Budapesti gabnatózsda.

(Június 24.)

Alig néhány ezer mm. forgalom, változatlan árakkal. Tavasz buza 8.38—8.39, ősz buza 7.90—7.91, tengeri június—júliusra 5.59 5.60, tengeri július—augusztusra 5.56—5.58, káposztá-repeze 12.35—12.50, ősz bar 5.58 5.60.

## IDEGENEK NEVSORA.

(Június 24.)

Felérkereszt-szálló. Freund Ede, Deutsch L., utazó, O. Becse. Sugai David, Sulhof A., György Mihály, Hausel A., Mandeló Hugó, Grün József, Mencer J. L., Szénási Herold, utazó, Bpest. Rosenblüh Samu, Komlosy Nándor, Fuchs Adó, Hanecker Hugo, utazók. Becs.

Nádor-szálló. Lorecsy Lajos, birt., Jarda, Friedman Adolf, keresk., Beel, Löwenstein L., keresk., Bécs. Niedermayer Ede, Elek. Szécsényi Adolf, bérk., Bo-roescheb.

Háromkirály-szálló. Cser

# VASUTI MENETREND.

| Arad—Budapest         |             |             |      | Budapest—Arad |                         |             |       |
|-----------------------|-------------|-------------|------|---------------|-------------------------|-------------|-------|
| Sz. m. von.           | Vegy. vonat | Szem. vonat |      | Szem. vonat   | Vegy. vonat             | Szem. vonat |       |
| délut.                | reggel      | este        |      | reggel        | délut.                  | este        |       |
| Aradról . . . . .     | indul       | 12.31       | 8.20 | 9.17          | Budapesten m. á. v. . . | indul       | 8.20  |
| Sofronya . . . . .    | "           | 12.46       | 6.45 | 9.34          | Ujszász . . . . .       | "           | 10.57 |
| Kürtös . . . . .      | "           | 12.58       | 7.07 | 9.48          | Szolnok . . . . .       | "           | 11.35 |
| Lókosháza . . . . .   | "           | 1.14        | 7.35 | 10.07         | Sajó . . . . .          | "           | 11.59 |
| Kétegyháza . . . . .  | "           | 1.37        | 8.50 | 10.33         | Mező-Túr . . . . .      | "           | 12.48 |
| Kigyós . . . . .      | "           | 1.51        | 8.35 | 10.49         | Gyoma . . . . .         | "           | 1.20  |
| Ócsaba . . . . .      | "           | 2.15        | 9.40 | 11.18         | M.-Berény . . . . .     | "           | 1.46  |
| M.-Berény . . . . .   | "           | 2.47        | "    | 11.53         | Ócsaba . . . . .        | "           | 2.37  |
| Gyoma . . . . .       | "           | 3.19        | "    | 12.31         | igós . . . . .          | "           | 3.50  |
| Mező-Túr . . . . .    | "           | 3.52        | "    | 1.06          | Kétegyháza . . . . .    | "           | 3.09  |
| Sajó . . . . .        | "           | 3.38        | "    | 1.56          | Lókosháza . . . . .     | "           | 3.27  |
| Szolnok . . . . .     | "           | 5.12        | "    | 2.32          | Kürtös . . . . .        | "           | 3.33  |
| Ujszász . . . . .     | "           | 5.38        | "    | 3.00          | Sofronya . . . . .      | "           | 3.55  |
| Budapest m. á. v. . . | érk.        | 8.20        | "    | 6.00          | Aradra . . . . .        | érk.        | 4.10  |

| Arad—Borossebes-Buttyini vonal. |        |           |                              |      |      |
|---------------------------------|--------|-----------|------------------------------|------|------|
| B.-Sebes-Buttyin felé           |        | Arad felé |                              |      |      |
| reggel                          | délut. | reggel    | délut.                       |      |      |
| Arad . . . . .                  | 6.38   | 4.42      | Borossebes-Buttyin . . . . . | 4.30 | 2.24 |
| Ótvenes . . . . .               | 7.00   | 5.04      | Kornyst-Berza . . . . .      | 4.46 | 2.40 |
| Z.-Ujfalu . . . . .             | 7.10   | 5.15      | Repszeg . . . . .            | 4.57 | 2.51 |
| Szent-Anna . . . . .            | 7.39   | 5.45      | Bokszege-Beél . . . . .      | 5.12 | 3.06 |
| Kerek . . . . .                 | 7.49   | 5.54      | Tamánd . . . . .             | 5.21 | 3.15 |
| Világos . . . . .               | 8.12   | 6.15      | Boros-Jenő . . . . .         | 5.45 | 3.42 |
| Muszka . . . . .                | 8.21   | 6.24      | Apatelek . . . . .           | 5.57 | 3.54 |
| Pankota . . . . .               | 8.45   | 6.44      | Ternova-Kurtakér . . . . .   | 6.15 | 4.13 |
| Ternova-Kurtakér . . . . .      | 8.13   | 7.10      | Pankota . . . . .            | 6.50 | 4.47 |
| Apatelek . . . . .              | 9.28   | 7.25      | Muszka . . . . .             | 6.59 | 4.56 |
| Boros-Jenő . . . . .            | 9.44   | 7.41      | Világos . . . . .            | 7.09 | 5.07 |
| Tamánd . . . . .                | 10.03  | 8.00      | Kerek . . . . .              | 7.28 | 5.26 |
| Bokszege-Beél . . . . .         | 10.17  | 8.12      | Szent-Anna . . . . .         | 7.43 | 5.41 |
| Repszeg . . . . .               | 10.30  | 8.25      | Z.-Ujfalu . . . . .          | 8.07 | 6.05 |
| Kornyst-Berza . . . . .         | 10.40  | 8.35      | Ótvenes . . . . .            | 8.16 | 6.14 |
| Borossebes-Buttyin . . . . .    | 10.56  | 8.50      | Arad . . . . .               | 8.38 | 6.35 |

| Arad-Szegedi vonal.               |        |           |                                   |      |      |
|-----------------------------------|--------|-----------|-----------------------------------|------|------|
| Szeged felé                       |        | Arad felé |                                   |      |      |
| reggel                            | délut. | reggel    | délut.                            |      |      |
| Arad (vend.) . . . . .            | 4.38   | 2.56      | szeged á. v. t. (vend.) . . . . . | 3.27 | 2.15 |
| Szt.-Tamás . . . . .              | 5.03   | 3.25      | Szőreg . . . . .                  | 3.41 | 2.37 |
| Pécska . . . . .                  | 5.21   | 3.50      | Kis Zombor . . . . .              | 4.32 | 3.22 |
| Battonya . . . . .                | 5.48   | 4.26      | Makó (vend.) . . . . .            | 4.49 | 3.54 |
| Tompá . . . . .                   | 5.59   | 4.34      | Apátfalva . . . . .               | 5.08 | 4.17 |
| Peresz-Major . . . . .            | 6.10   | 4.51      | Nagylak . . . . .                 | 5.29 | 4.44 |
| Mezőhegyes . . . . .              | 6.36   | 5.27      | Csanád-Palota . . . . .           | 5.46 | 5.09 |
| Csanád-Palota . . . . .           | 6.57   | 5.51      | Mezőhegyes . . . . .              | 6.27 | 5.41 |
| Nagylak . . . . .                 | 7.14   | 6.13      | Peresz-Major . . . . .            | 6.43 | 5.57 |
| Apátfalva . . . . .               | 7.34   | 6.37      | Tompá . . . . .                   | 6.54 | 6.09 |
| Makó (vendéglő) . . . . .         | 8.02   | 7.10      | Battonya . . . . .                | 7.07 | 6.27 |
| Kis-Zombor . . . . .              | 8.20   | 7.29      | Pécska . . . . .                  | 7.34 | 7.03 |
| Szőreg . . . . .                  | 8.58   | 8.21      | Szt.-Tamás . . . . .              | 7.49 | 7.21 |
| Szeged á. v. t. (vend.) . . . . . | 9.10   | 8.33      | Arad (vend.) . . . . .            | 8.15 | 7.50 |

| Kétegyháza-Kisjenő-Erdőhegy felé. |        |                 |                         |      |      |
|-----------------------------------|--------|-----------------|-------------------------|------|------|
| Mezőhegyes felé                   |        | Kétegyháza felé |                         |      |      |
| reggel                            | délut. | reggel          | este                    |      |      |
| Kétegyháza . . . . .              | 4.40   | 3.20            | Mezőhegyes . . . . .    | 7.00 | 6.20 |
| Bánkút . . . . .                  | 4.56   | 3.38            | Kamarásmajor . . . . .  | 7.11 | 6.32 |
| Megyes-Bodzás . . . . .           | 5.07   | 3.53            | Nesze . . . . .         | 7.10 | 6.41 |
| Bánhegyes . . . . .               | 5.22   | 4.11            | Kovácskőháza . . . . .  | 7.33 | 6.57 |
| Kovácskőháza . . . . .            | 5.38   | 4.30            | Bánhegyes . . . . .     | 7.52 | 7.20 |
| Nesze . . . . .                   | 5.49   | 4.42            | Megyes-Bodzás . . . . . | 8.10 | 7.42 |
| Kamarásmajor . . . . .            | 5.56   | 4.49            | Bánkút . . . . .        | 8.23 | 7.57 |
| Mezőhegyes . . . . .              | 6.06   | 5.00            | Kétegyháza . . . . .    | 8.40 | 8.18 |

| Kétegyháza-Kisjenő-Erdőhegy felé. |      |                            |       |
|-----------------------------------|------|----------------------------|-------|
| Kétegyháza . . . . .              |      | Kisjenő-Erdőhegy . . . . . |       |
|                                   |      |                            |       |
| Elek . . . . .                    | 3.35 | Szekudvár . . . . .        | 11.50 |
| Ótlaka . . . . .                  | 3.58 | Sikló . . . . .            | 12.07 |
| Sikló . . . . .                   | 4.11 | Ótlaka . . . . .           | 12.22 |
| Szekudvár . . . . .               | 4.25 | Elek . . . . .             | 12.36 |
| Kisjenő-Erdőhegy . . . . .        | 4.40 | Kétegyháza . . . . .       | 12.52 |
|                                   |      | d. u.                      | 1.08  |

| Aradról Temesvárra |       |      |      | Vegyes vonat |        |
|--------------------|-------|------|------|--------------|--------|
|                    |       |      |      | reggel       | délut. |
| Aradról . . . . .  | indul | 6.05 | 5.48 |              |        |
| Vinga . . . . .    | "     | 7.29 | 7.16 |              |        |
| Temesvár . . . . . | érk.  | 9.08 | 9.02 |              |        |

| Temesvárról Aradra |       |      |      | V. v.  |        |
|--------------------|-------|------|------|--------|--------|
|                    |       |      |      | reggel | délut. |
| Temesvár . . . . . | indul | 6.25 | 5.00 |        |        |
| Vinga . . . . .    | "     | 8.15 | 7.23 |        |        |
| Aradra . . . . .   | érk.  | 9.27 | 8.17 |        |        |

| Aradról Gyulafehérvárra |       |       |       | V. v.  |        |
|-------------------------|-------|-------|-------|--------|--------|
|                         |       |       |       | reggel | délut. |
| Arad . . . . .          | indul | 4.30  | 6.00  |        |        |
| Gyulafehérvár . . . . . | "     | 4.43  | 6.13  |        |        |
| Győrök . . . . .        | "     | 5.08  | 6.38  |        |        |
| Paulis . . . . .        | "     | 5.21  | 6.51  |        |        |
| Radna . . . . .         | "     | 5.40  | 7.10  |        |        |
| Konop . . . . .         | "     | 6.07  | 7.37  |        |        |
| Berzova . . . . .       | "     | 6.26  | 7.55  |        |        |
| Soborsin . . . . .      | "     | 7.14  | 8.42  |        |        |
| Zám . . . . .           | "     | 7.44  | 9.12  |        |        |
| Dóva . . . . .          | "     | 9.13  | 10.42 |        |        |
| Piski . . . . .         | "     | 9.53  | 12.46 |        |        |
| Gyulafehérvár . . . . . | érk.  | 11.31 | 1.41  |        |        |

| Gyulafehérvárról Aradra |       |       |       | V. v.  |        |
|-------------------------|-------|-------|-------|--------|--------|
|                         |       |       |       | reggel | délut. |
| Gyulafehérvár . . . . . | indul | 12.09 | 3.59  |        |        |
| Piski . . . . .         | "     | 2.32  | 6.15  |        |        |
| Dóva . . . . .          | "     | 2.52  | 6.35  |        |        |
| Zám . . . . .           | "     | 4.44  | 8.11  |        |        |
| Soborsin . . . . .      | "     | 5.30  | 8.46  |        |        |
| Berzova . . . . .       | "     | 6.27  | 9.32  |        |        |
| Konop . . . . .         | "     | 6.47  | 9.35  |        |        |
| Radna . . . . .         | "     | 7.28  | 10.27 |        |        |
| Paulis . . . . .        | "     | 7.43  | 10.42 |        |        |
| Győrök . . . . .        | "     | 7.59  | 10.58 |        |        |
| Gyulafehérvár . . . . . | "     | 8.20  | 11.28 |        |        |
| Aradra . . . . .        | érk.  | 8.42  | 11.35 |        |        |